

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. София, 08.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 17.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9039** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 АПК.

Образувано е по жалба на Т. Т. К. срещу медицинско удостоверение № 128/25 от 20.07.2012г. на ЦЕЛК при МИ-МВР. Жалбоподателят твърди, че е служител на МВР, който при изпълнение на служебните си задължение е получил контузия на дясна гръдна половина. Впоследствие били установени рентгенови данни за счупване на три ребра вдясно и е констатирано трайно затруднение на движенията на снагата. Издадени са му били болнични листа за периода 22.04.2012г. – 03.06.2012г. Въпреки това, в оспореното удостоверение немотивирано не била приета диагнозата счупване на ребра. В състава на ЦЕЛК не бил включен нито травматолог, нито рентгенолог, нито съдебен лекар. Ответникът не изяснил относимите към спора факти и постановил оспорения акт при непълнота на доказателствата. Поради това жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени издаденото медицинско удостоверение. Претендира разноси.

Ответникът - Ц. експертна лекарска комисия при МИ-МВР чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че не е налице фрактура на ребра и че се касае за временно разстройство на здравето.

Заинтересованата страна – СУ „Социално осигуряване“ не взема становище.

Заинтересованата страна Столична дирекция на вътрешните работи не взема становище.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Видно от удостоверение № 825897 от 06.06.2012г., издадено от началник на 02-ра група при сектор „Престъпления по пътищата“ при СДВР, Т. Т. К., заемащ длъжността старши полицаи в сектор „Престъпления по пътищата“ при СДВР е изпълнявал задълженият си като автопатрул на 21.04.2012г. Около 20.00 часа при съпровождане на задържани лица едно от тях прави опит за бягство. При преследването му Т. Т. К. пада, удря се в дървета и усеща силна болка в дясната страна на гръдния кош. За случая са приложени докладни записки от жалбоподателя, както и от останалите полицаи от екипа – Б. Г. и К. К., както и от И. М., полицейски инспектор 02-ра група при сектор „Престъпления по пътищата“ при СДВР.

Представено е копие от лична здравна книжка на Т. К., в която е вписан лекарски преглед на 24.04.2012г. с диагноза счупване на ребра и причина трудова злополука на 21.04.2012г. Издаден е болничен лист за временна нетрудоспособност за периода от 21.04.2012г. до 04.05.2012г. и направление за контролен преглед в хирургичен кабинет.

Видно от съдебно-медицинско удостоверение № 321/2012г., издадено от д-р Г. Г., главен асистент от Клиника по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ [фирма] след преглед на 24.04.2012г. не са установени видими травматични увреждания. От извършената рентгенография на 24.04.2012г. в [населено място] се установяват данни за фрактури на IX, X и XI ребра вдясно, дължащи се на действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени по време и начин, както е съобщил прегледаният. Причинили са му трайно затруднение на движенията на снагата.

При преглед от д-р С. П., хирург при МИ на МВР на 02.05.2012г. е констатирано счупване на три ребра и е дадено мнение за продължаване на отпуска за временна нетрудоспособност за един месец, въпреки че при извършената рентгенография от д-р Р. на същата дата не са установени рентгенови данни за травматични промени на обхванатите ребра. По решение на Регионална експертна лекарска комисия при МИ-МВР е удължен отпускът за временна нетрудоспособност до 03.06.2012г. с мотиви за възстановяване и стабилизиране. Посочената диагноза е множествени счупвания на ребрата.

На 17.07.2012г. е извършено ново разчитане на лицева рентгенография на дясната гръдна половина от 23.04.2012г. и лицева и костна рентгенография на дясната гръдна половина от 02.05.2012г. от д-р М. при МВР, Военна болница, рентгеново отделение. Не са открити травматични промени в рентгенографираните ребра на дясната гръдна половина.

В оспореното медицинско удостоверение, издадено от ЦЕЛК при МИ-МВР в състав интернист, невролог и хирург са обсъдени посочените по-горе доказателства. Прието е, че контузията на дясната гръдна половина, без счупване на ребра, изливи, нарушение на целостта на плеврата и белодробния паренхим са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

От заключението на назначената съдебно-медицинска експертиза с вещо лице ортопед-травматолог д-р М. се установява, че по време на инцидента на 21.04.2012г. Т. Т. К. е получил следните травматични увреди: контузия на дясната гръдна половина. Тези увреждания се дължат на действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени по начина, съобщен от жалбоподателя. Липсват счупвания на ребра, изливи, нарушения на целостта на плеврата и белодробния паренхим и наличието на възпалителен процес в белия дроб. Анализирайки механизма на

травмата, патоморфологията на увреждането, инструменталните изследвания, включително извършената в хода на изготвяне на експертизата компютърна томография на гръдния кош и белите дробове, както и на проведеното лечение експертизата счита, че се касае за временно разстройство на здравето, неопасно за живота. РЕЛК е продължила временната нетрудоспособност с 30 дни, отчитайки диагноза множествени счупвания на ребра, която не е потвърдена рентгенологично.

В съдебно заседание в присъствие на представители на жалбоподателя и ответника вещото лице обяснява, че при изготвяне на СМЕ е извършена компютърна томография, която с много голяма степен на достоверност отчита състоянието на пациента. Д-р Г., от УМБАЛ А., издал приложеното по делото медицинско удостоверение, не е правил собствено изследване, а се е позовал на първично направените рентгенови снимки. Травматичните увреди в областта на гръдния кош и белия дроб са от компетентността на общи хирурзи, а когато се налага специализирано лечение – на гръдни хирурзи. Експертизата е направена въз основа на представената по делото документация и компютърната томография. Диагнозата фрактура на ребрата е посочена като съмнение за такава от първичния лекар, но впоследствие е отречена от рентгеновите данни. Възможно е при фрактури в тази зона рентгеновите снимки да не отчетат счупени ребра, но не е възможно това да не се види на томографа, дори и впоследствие, защото той би отчетел новообразувана кост при зарастване на счупванията.

Съдът кредитира заключението на вещото лице М., което е прецизно и основано както на доказателствения материал, събран в административното производство, така и на проведеното за целите на експертизата томографско изследване. Заключението не е оспорено от страните. Въпреки това, с оглед изявленията на вещото лице, че не е рентгенолог, по инициатива на съда и в изпълнение на задължението му за изясняване на спора от фактическа страна е назначено второ вещо лице – д-р В. Т. със специалност образна диагностика.

От неговото заключение се установява, че от представената оригинална рентгенова снимка-плака от 24.04.2012г, направена в 31 Д. „Нови Искър“, подписана и диагностицирана от д-р Д. Д. не се установяват рентгенови данни за фрактура на ребрата и наличие на излив. От рентгеновите образи от носител компактдиск, направени в МВР болница на 02.05.2012г. с много добро качество и две проекции също не се установява фрактура на ребрата, както и следи от стара такава. Заключението се възприема от съда като компетентно, обосновано и неоспорено от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в предвидения от закона срок. Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореното удостоверение е издадено от компетентен орган.

Медицинският институт към МВР е лечебно заведение по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения във връзка с чл. 18 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и извършва дейност по медицинско освидетелстване на работещите в системата. На основание чл. 255, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи видът на причинената телесна повреда на държавните служители в МВР при или по повод изпълнение на служебните им задължения се определя от Централната експертна лекарска комисия при Медицинския институт на МВР.

На съда е известна практиката на ВАС - решение № 16538 от 21.12.2012 г. по адм. д. № 7657/2012 г., решение № 16114 от 17.12.2012 г. по адм. д. № 7827/2012 г., решение № 5271 от 15.04.2013 г. по адм. д. № 288/2013 г. и решение № 15647/26.11.2013г. по адм.дело 8354/2013г., решение № 69 от 06.01.2014г. по адм. дело 12719/2013г., всички на VI отделение на ВАС, които приемат, че при упражняване на правомощията си по чл. 255, ал. 3 от ЗМВР ЦЕЛК при МИ на МВР следва да действа в специализиран състав, определен съобразно водещата диагноза, а освидетелстването от лекари, които нямат придобита специалност за водещата диагноза, води до нищожност на експертното решение. Едно от тези решения касае случай, в който лице с психиатрично заболяване е освидетелствано от състав на ЦЕЛК, в който не е участвал психиатър. Останалите три решения са свързани с увреди на крайниците, като в съответните състави на ЦЕЛК не е участвал ортопед-травматолог.

В две други решения решаващият състав на ВАС приема, че няма нормативна пречка при съществени обективни причини в състава на ЦЕЛК, определящ вида на телесна повреда, представляваща травма на съществена или не дотам съществена част на опорно-двигателния апарат, вместо ортопед - травматолог по изключение да участва хирург. В тези случаи е прието за допустимо състав на ЦЕЛК, в който участва хирург /д-р Б. Б., както е и в настоящия случай/ да се произнесе относно наличието на разкъсване на мускул на крака / адм. дело 16400/10.12.2013г. във връзка с решение № 2529 от 16.04.2013 г. по адм. д. № 331/2013 г. на Административен съд - София град/ и фрактура на малкия пръст на ръката / решение № 5387 от 17.04.2013г. по адм. д. № 2098/2013г., и двете на VI отд. на ВАС/.

Настоящият състав /отчитайки, че в конкретния случай не е налице увреждане на крайници/ приема, че няма пречка хирург да се произнесе относно наличието или липсата на счупване на ребра. Този извод съдът базира основно на обясненията на вещото лице д-р М. /ортопед-травматолог/, че травматичните увреди на гръдния кош и белия дроб са от компетентността на общи хирурзи, а когато се налага специализирано лечение – на гръдни хирурзи. Ето защо следва да се приеме, че участието на лекар хирург в състава на ЦЕЛК в случая обезпечава нейната компетентност. В удостоверението комисията се е позовала и на специалистите по образна диагностика, разчели рентгенографията, които са констатирани, въз основа на специалните си знания, липсата на фрактура. Освен това настоящият състав споделя мнението, че в хипотезата на чл. 255, ал.3 ЗМВР ЦЕЛК не извършва медицинска експертиза по смисъла на чл. 137, ал. 2 от ЗМВР вр. чл. 5 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, в който е предвидено устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза към лечебните заведения към МВР да се осъществяват по реда на правилника. В процесния случай ЦЕЛК само определя вида на телесната повреда на базата на наличната медицинска документация, поради което е допустимо, при наличие и на проведената в рамките на административното производство консултация с началника на отделението по образна диагностика д-р М., издаването на медицинското удостоверение да се осъществи от комисията в състава, в който тя е действала. Безспорно е, че всички участвали в нея лица са лекари с висше медицинско образование и придобита специалност и в случая извършената от тях преценка е в рамките на компетентността им.

Удостоверението е издадено при спазване на изискванията за форма и при липса на

процесуални нарушения. Правилно е приложен и материалният закон. В медицинското удостоверение е определена като лека по смисъла на чл. 130 от НК претърпяната от К. по време на изпълнение на служебните му задължения контузия на дясната гръдна половина, при която липсва фрактура. В този смисъл са двете последващи разчитания на рентгенови снимки от д-р Р. и д-р М., последното извършено за нуждите на самото административно производство. Това е изводът и от в двете заключения по назначените съдебно-медицински експертизи, което опровергава погрешната първоначална диагноза за счупване на ребра, възприета безкритично при издаване на болничните листа. В подкрепа на това мнение е и извършеното във връзка с назначената СМЕ томографско изследване, което в най-висока степен на достоверност удостоверява липсата на счупване. С оглед тези данни ЦЕЛК обосновано е приела, че водещата диагноза на служителя е „контузия на дясната гръдна половина, без счупване на ребра, изливи, нарушения на целостта на плеврата и белодробния паренхим“, довела до временно разстройство на здравето, неопасно за живота - лека телесна повреда по смисъла на чл. 130 от НК. В този смисъл е и заключението на СМЕ с д-р М..

Този извод не се променя от обстоятелството, че на жалбоподателя е бил разрешен отпуск за временна нетрудоспособност в размер на 44 дни общо. Болничните листи са издадени въз основа на първоначалната грешна диагноза, която е вписана в тях. Трайността на едно травматично увреждане не се определя от продължителността на отпуска за временната неработоспособност, а от естеството на нараняване (увреждане) при настъпването му. В случая отпускът в размер над 30 дни е бил разрешен въз основа на погрешна диагноза, поради което не може сам по себе си да е основание да се счете, че е налице трайно /за повече от 30 дни/ затрудняване на движението на снагата. В подобен смисъл е решение № 64/06.01.2014г. на ВАС по адм. дело 13319/2013г.

Гореизложеното налага извод за законосъобразност на медицинското удостоверение. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Т. К. от [населено място], [улица] против медицинско удостоверение № 128/25 от 20.07.2012г. на ЦЕЛК при МИ-МВР.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Административен съдия: